

Csurka István igazsága

2026 február 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

KÉT MAGYARORSZÁG – Tizennégy esztendeje, hogy elment a magyar Kasszandra, jövődölései túl sokszor váltak valóra.

Ha 2004-ben tudjuk mindazt, amit ma, vajon benépszavaztuk volna magunkat az Európai Unióba? Valószínűsítém:

igen, minthogy az ember – még a magyar ember is – olyan, hogy hajlamos csak a maga kárán tanulni. Olykor még a magáén sem. Lásd: a 2006-os sajnálatos eseményeket. (Bár e téren szerintem még így is jobban állunk, mint más nemzetek.) Mire eljutottunk a népszavazásig, már csaknem másfél évtizede gyúrták-mosták az agyunkat minden hullámhosszon, természetesen csak egy irányból. És hát kívülről meseszépek t?nt minden: szívárványos horizont (még nem úgy szívárványos!), kerítés kolbászból, tejjel-mézzel folyó bécsi cukrászdanyitási lehetőség, svéd oktatás-egészségügy és így tovább. Azt ígérték, megkapjuk máris, ha jó helyre húzzuk az ikszet. El?tte még úgynevezett fölzárkóztatási pénzecskéket is küldtek, hogy megkönnyítsék a döntést. Az volt a vörös sz?nyeg. Drazsé a cukrosbácsitól.

Szóval ment a vetítés ezerrel. S negyven esztendő véres, lepukkant kommunizmusa, majd a rendszerváltásnak hitt „modellváltás” tocsikos, surányis, Bokros Lajos-os sáskajárás után tényleg jó volt elhinni bármit. Akár azt is, hogy hamarosan úgy élhetünk majd, mint Brinkmann professzorék A klinikában. Csak csóválunk kell hozzá a farkunkat, mint Rex felügyelőnek.

Ám akadt valaki, aki kezdettől óva intett minket az Európai Uniótól, a szolgálai elköteleződéstől, a cseberből vederbe lépéstől. Aki már a kilencvenes évek délibábos, unióhoz imádkozós időszakában átlátott az egész körmönfont csapdán. El?re figyelmeztetett a veszélyre. ?t úgy hívták: Csurka István. Tegnap volt tizennégy esztendeje, hogy elment.

Azt gondolom, évforduló nélkül is fontos megemlékeznünk róla. Egyrészt az íróról, a XX. század második felének egyik – ha nem a – legfontosabb magyar drámaírójáról. Másrészt a politikus Csúrkáról, a magyar Kasszandráról, akinek jövődölései – sajnos – túl sokszor váltak valóra, mi pedig nem hallgattunk rá.

Voltak hibái, igen, melléfogásai, becsíp?dései. Emberből volt, bántott meg némelyeket, akár sokakat is akarattal vagy akaratan kívül. Amikor visszaütött az SZDSZ-nek vagy épp a globalizmus nev? förtelemnek, a pofon svungjából olykor olyanoknak is jutott, akiknek nem járt. Igen. Ez a mérleg egyik serpeny?je. A másik serpeny?ben viszont oly sok az érdem, hogy azt ma még föl sem tudjuk mérni. Sokat köszönhetünk neki. Azt, hogy ma ott állunk, ahol; hogy egyáltalán állunk, s nem térdelünk, mint a legtöbb európai; hogy van merszünk szembeszállni a körülöttünk tomboló, mindent elemészt? viharral, a Végtelen történetből ismert Semmivel, azt részben neki köszönhetjük. Az ? konoksága, bátorsága, igazságkeresése törte hozzá az utat.

„Az EU-csatlakozás egy újabb, az el?z?nél is rosszabb, végzetes rendszerváltás, amelyben most már minden nemzeti törekvést, megújulást, rendteremtést a brüsszeli szabályokkal fojtanak el” – figyelmeztetett a MIÉP elnöke 2003-ban, az uniós csatlakozásról szóló népszavazás kampányában. Mi mégsem fogadtunk szót, beléptünk. És ezzel jól bele is léptünk. Csak akinek a drog vagy a gy?lölet elvette az eszét, az vonhatja kétségbe Csurka szavainak igazát. Mondvacsinált kötelezettségszegési eljárások, az egész nemzetet megalázó boszorkányüldözések, nekünk járó források lenyúlása, napi egymillió eurós büntetés, amiért kerítéssel védjük magunkat a barbárok rohamától, kirekesztés az Erasmus-programból és a többi.

„Ez az új uralom rosszabb és aljasabb lesz mint a szovjet uralom, mert ez a »demokrácia« köntösében jelenik meg. A magyarságot az elnyelés veszélye fenyegeti! A nyakunkon él?sköd?, balliberális elitünk, a sorsunk iránt közömbös, a privatizációból meggazdagodott, idegen zsoldban álló réteg élve akarja eltemettetni a magyarságot egy uniós sírhant alá!”

Így és ez történt-történik!

Éveken át ismételtette, mindhiába: Magyarország megszállásának el?készítése, önállóságának fölszámolása következik. És mit látunk? Ha véletlenül nem egy Tisza-appos vagy Pressmannel találkoztató bíróhoz kerül egy fontos ügy, és születik egy már-már igazságos ítélet, azt a strasbourgi vagy luxemburgi bíróság máris érvényteleníti, fölülírja. Független magyar jogszolgáltatás tehát: kuka. – Az Európai Unió még az egyenl? elbírálás elvét sem tartja be Magyarországgal meg a többi csatlakozóval szemben – mutatott rá Csurka. Ha mi építünk kerítést, az rossz – ha mások, az jó. (Különben is: a másoké az csak „szárnyas kapu”.)

A magyar képviselői vagyonynyilatkozat rossz – a kevésbé szigorú uniós meg jó. Hadd ne soroljam, nincs annyi helyem. – Magyarországnak rá kell térnie a saját útjára, és le kell térnie a piacgazdaságnak és a globalizmusnak való korlátlan alávetés módszeréről – sürgette az író. Mostanra viszont annyira rabjai lettünk, hogy rövid távon,

súlyos öncsonkolások nélkül ki se bújhatnánk ebből a rabigából. Felelős politikus ezért ma szóba sem hozhatja az uniós kilépést. Legfeljebb gondolja, az talán még nem tilos. Amíg ki nem találják a gondolatszondát.

Csurka István volt az is, aki az uniót egy pénznyer? (vagy inkább: pénznyel?) automatához hasonlította. S tudvalév?, végül mindig a bank nyer. A bank jelen esetben Brüsszel, Berlin, Párizs. Mi, itt a periférián, a félig vagy egészen gyarmaton hiába is rángatjuk a félkarú rabló kallantyúját. Az persze kétségtelen, hogy jobban élünk, mint a modellváltás előtt. Ha Rákosi meg Kádár volt a rossz zsaru, hozzájuk képest Ursula meg Manfred már-már jó. Mégis: a legjobb lenne fölkenni mindet a falra, és rájuk zárni a cellát, amiben épp minket kínoznak.

„Határozott nemet kell mondani a globalizmusra, és amennyiben az EU a globalizmus egy változata, sajátosan Európában létesített hídfőállása, természetesen az EU-ra is” – fogalmazott Csurka.

Előre jelezte: nehéz időket várnak az országra, a könnyű Európai Unió álma szertefoszlott, az ő pártja, a MIÉP pedig eddig sem álmodott. Pedig ezt húsz-egynéhány éve mondta, amikor még nem volt kötelező a gender-rölet, még nem akartak háborúba masíroztatni minket, és még csak céhes üzemmódban folyt Európa iszlamizálása. Csupán az író halála után három évvel kezdték meg az iparosított elárasztást. Annak a Soros Györgynek a tervei alapján (Project Syndicate, 2015. szeptember 26: „A menekültügyi rendszer újjáépítése”), akinek nemzetközi ámokfutására idehaza először és aztán folyamatosan, makacsul Csurka István hívta föl a figyelmet. Akkor hülyének nézték érte, kapott hideget-meleget. („Antiszemita” is részben emiatt lett, noha azóta sokaknak fölönt: Izrael egyik legnagyobb ellensége éppen Gyuri bácsi.)

Csurkának tehát igaza volt. Abban is. Sajnos már nem élhette meg, hogy igazságát a többség belássa. Ezért írtam, hogy kasszandrai típusú vátesz. Életében nem hittek neki, vagy legalábbis nem elegendően.

„Ez a mesterségesen összetákolt birodalom, az Európai Unió, előbb-utóbb ugyanarra a sorsra jut, mint a Szovjetunió, mert ugyanazokra a hazugságokra épül” – jóslta egy másik írásában, 2003-ban.

Majd így folytatta: „Nem lehet egyetlen központból, Brüsszelből irányítani ennyi különböző kultúrájú és múltú nemzetet anélkül, hogy ne sértenék meg a legalapvetőbb érdekeiket. A közös valuta és a bürokratikus kényszerzubbony csak ideig-óráig tartja egyben a rendszert, de a gazdasági válságok és a periféria kifosztása végül szétfeszítik a kereteket. Amikor a német és a francia tőke már nem tudja tovább szívni a keleti tagállamok vérért, az egész építmény kártyavárként omlik össze. A történelem ura nem engedi, hogy a nemzeteket tartósan rabszolgaságba döntsék egy globális pénzügyi diktatúra kedvéért. Ez a bukás elkerülhetetlen, és nekünk fel kell készülnünk az utána következő korszakra, hogy a romok alatt ne mi maradjunk ott.”

Érdemes lenne legalább ezt az egy jóslatát időben megfogadni. Előre, nem utólag!

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló